

[Lyshøjt Hansen.]

landske lån. Jeg vil da gerne sige, at udenlandske lån er en god og en sund foranstaltning, når de bruges til investering i ny produktion og beskæftigelse. Men de er ikke særlig heldige, når de optages for blot at dække det almindelige private forbrug, og det er jo desværre det, de enorme udenlandske lån, som den nuværende regering har optaget, er gået til.

Kendsgerningen er i hvert fald, at vore valutareserver er uendelig små i forhold til vor udenrigsomsætning, nemlig på 3,3 milliard kr. ved udgangen af året 1970, og det til trods for at ikke alene det offentlige havde optaget store udenlandske lån, men også private erhvervsdrivende i 1970 har haft en enorm vækst i deres udenlandske gæld.

Selv om de udenlandske lån, staten har optaget, er afdragsfri de første år, vil den tunge rente- og afdragsbyrde snart melde sig med stigende vægt. Lad mig blot nævne, at medens vi i 1971 skal betale 340 mill. kr. i renter og afdrag på udenlandske lån, så skal vi i 1975 af med lige knap 500 mill. kr. årlig på de lån, der er optaget bare frem til 1969. Hertil kommer så renter og afdrag på de lån, der er optaget efter den tid; det giver en yderligere afdragsbyrde på 135 mill. kr. årligt.

Året efter sin tiltræden fik regeringen gennemført en lov, der gav den bemyndigelse til at optage udenlandske lån på 1 milliard kr. Vi stemte for loven. En sådan lov, blot med et meget lavere beløb, har også tidligere regeringer haft. De var bare meget betænkelige ved at benytte sig af bemyndigelsen, fordi man vidste, at man her i tinget, bl. a. under finanslovbehandlingen, udsatte sig for en meget hård kritik af hr. Damsgaard og andre ordførere, når man optog så store udenlandske lån. Derfor var der også, da den nuværende regering trådte til, en stor, ubrugt reserve til optagelse af udenlandske lån på flere hundrede millioner kr. Dem fik regeringen hurtigt brugt, og vi ved, at nu er der kun ganske få millioner kr. tilbage af den beløbsramme på 1 milliard kr.,

man fik yderligere, da man havde opbrugt det, vi afleverede. Det vil sige, at regeringen virkelig har sat rekord i at formå at optage udenlandske lån.

Men vi har fået oplyst i finansudvalget, at nu begynder det også at knibe med at få anbragt de udenlandske lån, som vi gerne ville optage. Derfor er det også gået lidt tilbage med optagelse af udenlandske lån i den senere tid — lånoptagelsen er foregået lidt langsommere. Ikke fordi vi ikke har viljen herhjemme til at optage dem, men mere fordi der måske ude omkring er begyndt at være tvivl om, hvor klogt og hvor rigtigt det er at yde Danmark disse lån.

Jeg ved ikke, om det er den nye finansminister, der har skrevet lederartiklen i dette fantastiske informationskrift for konservative tillidsmænd, Vor Tid, i samme nummer, som jeg citerede hr. Hans Kjær for forleden dag, nemlig fra den 4. marts. Der står i denne lederartikel, som skal orientere konservative tillidsmænd om landets situation, følgende:

„F. eks. er der en masse mennesker, der tror, at statens økonomi er dårlig, når vi har et stort valutaunderskud, og så er kendsgerningen, at statens økonomi aldrig har været bedre end nu. Da den borgerlige regering tiltrådte, havde staten en indenlandsk gæld på 2-3 milliarder kr. I dag er gælden væk, og staten har i stedet godt 1 milliard kr. til gode, foruden at man har et tilgodehavende i Nationalbanken på omkring 7 milliarder kr.“

Statens økonomi har altså aldrig været bedre end nu. Jeg vil egentlig gerne spørge den nye finansminister, om det er ham, der har skrevet artiklen, eller om han i hvert fald deler opfattelsen, for så er det jo helt tosset, hvad vi siger herinde, og hvad der gøres herinde, ikke mindst den tale, som den højtærede økonomiminister holdt forleden dag herinde til advarsel for befolkningen, og som i øvrigt blev fulgt op nogle dage efter af den højtærede arbejdsminister med advarsler til befolkningen. Det må det jo være, når det nu er så blændende, som de konser-